

3. แหล่งที่มา

หลังจากที่เราคิดถึงความสัมพันธ์ที่แท้จริงระหว่างหนังสือ
กับผู้เขียน และได้มีการตรวจดูเนื้อหาของของมันอย่างถี่ถ้วน
ต่อไปก็ให้หันมาคิดว่าเนื้อหาของหนังสือเป็นความคิดเริ่มแรก
ของผู้เขียนหรือเปล่า หรือว่าเนื้อหาของหนังสือเล่มนั้น
เป็นความคิดที่ถกหยิบยืมมาหรือเปล่า ตัวอย่าง ในผลงานของ
ฮัฟส หลังจากที่ได้ผ่านขั้นตอนการตรวจสอบว่าเป็นของจริง
หรือเปล่าและหลังจากที่ได้มีการวิเคราะห์เนื้อหาของมันแล้ว เรา
จะต้องดูว่าความคิดที่ฮัฟสแสดงออกมาในรูปของคำและประโยค
ต่าง ๆ ตลอดจนที่เขาได้แสดงออกมาตามแบบฉบับของเขา
เป็นต้นตำรับของเขาจริงหรือเปล่า และถึงแม้ฮัฟสจะมีความ
สามารถในด้านศิลปะทางภาษาแต่ความคิดต้นตำรับเป็นของคณ
อื่นหรือเปล่า หรือพูดอีกอย่างหนึ่งก็คือ เมื่อมีการพิจารณาต้น
กำเนิดทางศิลปะแล้วก็จะต้องมีการพิจารณาถึงต้นกำเนิดของความคิด
อีกด้วย

การเข้าใจเกี่ยวกับฮัฟสและนักเขียนคนอื่น ๆ เช่นนบน
การเข้าใจแหล่งที่มาของความคิดของผู้เขียน และการเข้าใจเช่นนั้น
มาจากความเข้าใจที่พินิจพิเคราะห์ซึ่งหมายความว่าประการแรกเรา
จะต้องทำความเข้าใจสาระความคิดของผู้เขียนอย่างละเอียด และ

14 การเข้าใจอัล-กุรอาน

เป็นทางเดียวกันนั้นที่เราจะสามารถเริ่มต้นเข้าใจที่มาแต่ดั้งเดิมของมันได้ มีเช่นนั้นแล้ว ผลของมันจะเหมือนกับงานของนักเขียนประวัติศาสตร์วิทยาศาสตร์บางคนที่ไม่มีความรู้เรื่องวิทยาศาสตร์ แต่ก็ยังกันตรังเขียนประวัติศาสตร์ของมันอยู่ หรือเหมือนกับนักเขียนหนังสือปรัชญาบางคนที่ต้องการจะเขียนเรื่องเกี่ยวกับอิบน์-สีนา และอริสโตเติล แต่ไม่เข้าใจทั้ง อิบน์-สีนา และอริสโตเติล นักเขียนประเภทนี้ พอเปรียบเทียบอะไรได้สองสามอย่างและพบสิ่งที่คล้าย ๆ กันก็จะทำการตัดสินทันที ทั้ง ๆ ที่การเปรียบเทียบที่คิดนั้นจะต้องสืบสาวความคิดที่ลึกซึ้ง และการที่จะค้นพบความคิดของนักคิดอย่างเช่นอิบน์-สีนา และอริสโตเติลได้นั้นต้องอาศัยเวลาศึกษากันแทบตลอดชีวิต มีเช่นนั้นแล้วทั้งหมดที่แสดงออกมาก็จะไม่มีอะไรมากไปกว่าภาพลวงและการลอกเลียนอย่างมีขอบเขตเท่านั้น

ในการศึกษาคัมภีร์กุรอานเพื่อทำความเข้าใจนั้น เมื่อเราเริ่มทำการวิเคราะห์แล้ว เราจะต้องเปรียบเทียบและทำความเข้าใจมันในทางประวัติศาสตร์ด้วย กล่าวคือเราจะต้องเปรียบเทียบคัมภีร์กุรอานกับหนังสืออื่น ๆ ในยุคสมัยของมันโดยเฉพาะกับหนังสือทางศาสนาทั้งหลาย ในการเปรียบเทียบนี้ จำเป็นอย่างยิ่งที่เรา

จะต้องพิจารณาเงื่อนไขที่เกี่ยวข้องกันทั้งหมด เช่น ความสัมพันธ์ระหว่างคาบสมุทรอารเบียและสถานที่อื่น ๆ จำนวนของบุคคลที่ทำงานวรรณกรรมที่มีชีวิตอยู่ในมakkะฮ์เวลานั้น และอื่น ๆ เสียก่อน แล้วเราจึงจะรู้ได้ว่าสิ่งที่มีอยู่ในคัมภีร์กุรอานนั้นหาพบได้ในหนังสือเล่มอื่นหรือเปล่า ถ้าหากว่าหาพบ คัมภีร์กุรอานกับหนังสือเหล่านั้นมีความสัมพันธ์กันอย่างไร? เรื่องราวต่าง ๆ ที่เหมือนกับหนังสือเล่มอื่น ๆ นั้น คัมภีร์กุรอานยืมมาจากหนังสือเหล่านั้นหรือเปล่า หรือมันไม่เกี่ยวข้องกัน หรือมันมีบทบาทในการแก้ไขข้อผิดพลาด และสร้างความกระจ่างให้แก่สิ่งที่ผิดแผกแตกต่างออกไป

ลักษณะเด่นสามประการของอัล-กุรอาน

การศึกษาคัมภีร์กุรอานจะทำให้เราารู้ถึงลักษณะเด่นของคัมภีร์กุรอานสามประการด้วยกัน ลักษณะเด่นประการแรกก็คือคุณลักษณะของอัล-กุรอานเอง กล่าวคือ เป็นที่แน่ชัดแล้วว่าคัมภีร์เล่มที่ปัจจุบันถูกเรียกว่าคัมภีร์กุรอานนั้นเป็นคัมภีร์เล่มเดียวกับที่ มุฮัมมัด บิน อับดุลลอฮ์เป็นผู้นำมาให้แก่โลกทุกยุค

ทุกสมัยโดยไม่มีข้อสงสัยและไม่มีควมจำเป็นใด ๆ ที่จะต้องไป
สืบหาฉบับโบราณอีกต่อไปแล้ว

ลักษณะเด่นประการที่สองก็คือ เนื้อหาที่เป็นต้นตำรับมา
ตั้งแต่ดั้งเดิม คำสอนที่มีอยู่ในคัมภีร์กุรอานมิได้เก็บสิ่งที่เอามา
จากใครหรือไปขอยืมใครเข้ามา แต่เป็นต้นตำรับของอัล-กุรอาน
เอง

ลักษณะเด่นประการที่สามก็คือคัมภีร์กุรอานเป็นคัมภีร์ที่มา
จากพระผู้เป็นเจ้า คัมภีร์กุรอานถูกประทานมายังท่านศาสดาจาก
ฟากฟ้าแห่งจิตวิญญาณที่อยู่ไกลเกินความคิดของมนุษย์ และท่าน
ศาสดาเป็นเพียงผู้ส่งสารแห่งการบันทึกลงใจเท่านั้น ถ้าเราศึกษา
ถึงที่มาของอัล-กุรอานแล้วเราจะตระหนักได้เป็นอย่างดี

อย่างไรก็ตาม การรู้ถึงที่มาของคัมภีร์กุรอาน หรือพูดอีก
อย่างหนึ่งคือ การสืบสาวถึงต้นตอคำสอนของอัล-กุรอานขึ้นอยู่กับ
กับความเข้าใจประเภทในขั้นต่อไป และด้วยเหตุผลเองที่เราจะ
เริ่มการพูดคุยของเราจากที่นั่น เราจะมาคิดถึงลักษณะเนื้อหาของ
คัมภีร์กุรอานและเรื่องต่าง ๆ ที่คัมภีร์กุรอานยกขึ้นมา แล้วศึกษา
ดูว่าเรื่องไหนที่คัมภีร์กุรอานแสดงความอ่อนไหวมาก และดูว่า
คัมภีร์กุรอานพูดถึงเรื่องนั้นไว้อย่างไร ถ้าหากในการทำความเข้าใจ

อัล-กุรอานนั้น เราสามารถค้นพบความรู้ที่พอเพียงของอัล-กุรอานแล้ว เราจะเข้าใจลักษณะเด่นที่สำคัญ ๆ ของอัล-กุรอาน จะเข้าใจว่ามันมาจากพระผู้เป็นเจ้า พุคอีกอย่างหนึ่งก็คือ เราจะเข้าใจความจริงว่าคัมภีร์กุรอานเป็นสิ่งมหัศจรรย์อย่างหนึ่ง

เงื่อนไขสำหรับการเรียนรู้คัมภีร์กุรอาน

การเข้าใจคัมภีร์กุรอานต้องอาศัยเงื่อนไขเบื้องต้นแรกสองสามอย่างซึ่งเราจะพูดกันอย่างย่อ ๆ

เงื่อนไขประการแรกก็คือ ความรู้ในภาษาอาหรับ เพราะถ้าเราจะเข้าใจงานของฮาฟิซหรือซาคีโดยไม่รู้ภาษาฟาร์ซี เราก็ไม่สามารถเข้าใจงานของกวีทั้งสองได้อย่างลึกซึ้ง ในทำนองเดียวกัน ถ้าเราจะทำความเข้าใจคัมภีร์กุรอานโดยไม่รู้ภาษาอาหรับเลย เราก็ไม่สามารถเข้าใจอัล-กุรอานได้ลึกซึ้งเช่นเดียวกัน เงื่อนไขอีกประการหนึ่งก็คือ ความรู้เรื่องประวัติศาสตร์อิสลาม ทั้งนี้เพราะอัล-กุรอานไม่เหมือนคัมภีร์เตารอต หรืออินญีล (คำสอนต้นตำรับของเยซู) ที่ถูกประทานผ่านมายังศาสดาท่านหนึ่งเพียงครั้งเดียว แต่คัมภีร์กุรอานค่อย ๆ ถูกประทานลงมาตลอดระยะเวลา 23 ปี นับตั้งแต่มุฮัมมัดได้รับการแต่งตั้งให้เป็นศาสนทูตจน

กระทั่งถึงตอนสิ้นชีวิต และช่วงเวลานั้นเองที่เป็นช่วงเวลาสำคัญ
ของประวัติศาสตร์อิสลาม ด้วยเหตุผลนั่นเองที่โองการของคัมภีร์
กุรอานจึงมีสิ่งที่เรียกว่า “ภาวะหรือสาเหตุของการประทานโอง
การ” สภาพะของการประทานโองการนี้มีใช้สิ่งที่จะมาจำกัดความ
หมายของโองการอัล-กุรอาน แต่ในทางตรงกันข้าม การรู้ถึง
สภาวะตอนที่ประทานโองการนั้น จะมีผลทำให้เราเข้าใจความ
หมายของอัล-กุรอานได้ชัดเจน

เงื่อนไขประการที่สามก็คือ ความรู้ในเรื่องของ “แบบ
อย่างคำสอนของท่านศาสดา” (หะดีษ) ทั้งนี้ เพราะท่านศาสดา
เป็นผู้ให้คำอธิบายโองการอัล-กุรอานชิ้นแรก คัมภีร์กุรอานบอก
เราว่า “และเราได้ส่งเครื่องเตือนความจำ (กล่าวคือกุรอาน) แก่
เจ้า เพื่อเจ้าจะได้ชัดเจนแก่มวลมนุษย์ในสิ่งที่ถูกบัญญัติแก่พวก
เขา” (กุรอาน 16.44) หรืออีกที่หนึ่งอัล-กุรอานกล่าวว่า “พระ
องค์ทรงแต่งตั้งในกลุ่มชนที่ไม่รู้หนังสือซึ่งศาสนทูตผู้หนึ่งจาก
เชื้อชาติของพวกเขาเองเพื่อสาธยายโองการต่าง ๆ ของพระองค์
แก่พวกนั้นและเพื่อทำให้เขาบริสุทธิ์และสอนพวกเขาซึ่งคัมภีร์
และวิทยญาณ” (กุรอาน 62.2)

ตามทัศนะของอัล-กุรอาน ท่านศาสดาเองก็เป็นผู้ที่ให้คำ
 อรรถาธิบาย (มุฟัสสิร) อัล-กุรอาน ดังนั้น สิ่งต่างๆ จากท่าน
 ศาสดาที่ตกมาถึงเราจึงช่วยให้เราเข้าใจอัล-กุรอานได้ดีขึ้น นอก
 จากนั้นแล้ว สำหรับเราชาวซีอะฮ์ที่มีความเชื่อในหลักการอิมามะฮ์
 เรายังเชื่อว่าอะไรก็ตามที่ท่านศาสดารับมาจากพระผู้เป็นเจ้า และ
 ถูกถ่ายทอดไปยังทายาทของท่าน ตลอดจนคำสอนของสิบสอง
 อิมามเป็นคำสอนที่เชื่อถือได้เช่นเดียวกับคำสอนที่มาจากท่าน
 ศาสดา ดังนั้น แบบอย่างคำสอนจกบรรดาอิมามต่าง ๆ จึงเป็น
 ส่วนที่ช่วยให้เราเข้าใจคัมภีร์กุรอานด้วย

ประเด็นสำคัญอีกประการหนึ่งที่เราจะให้ความสนใจก็คือ
 ในขั้นแรก เราจะต้องเข้าใจคัมภีร์กุรอานโดยอาศัยความช่วยเหลือ
 จากคัมภีร์กุรอานเอง ที่พูดเช่นนี้หมายถึงโครงการต่าง ๆ ทั้งหมด
 ของอัล-กุรอานจะเป็นสิ่งที่ยืนยันซึ่งกันและกัน การแยกโครงการ
 หนึ่งโครงการใดออกไปศึกษาเป็นการเฉพาะ ถือเป็นวิธีการศึกษา
 ที่ไม่ถูกต้อง แน่ในอนาคตอาจเป็นไปได้ที่ความเข้าใจในโครงการนั้น
 ของเราอาจจะถูกต้อง แต่วิธีการนี้เป็นวิธีการที่ไม่ปลอดภัย นัก
 อรรถาธิบายโครงการของอัล-กุรอานบางคนได้กล่าวว่า บรรดา

20 การเข้าใจอัล-กุรอาน

ท่านอิมามได้ใช้วิธีการนี้ คัมภีร์กุรอานมีวิธีการพิเศษของตนเอง ในการพูดถึงปัญหาต่าง ๆ ในหลายกรณีด้วยกัน ถ้าหากมีการหยิบเอาโครงการหนึ่งเพียงโครงการใดออกมาจากอัล-กุรอาน โดยไม่พิจารณาโครงการอื่นที่พูดถึงเรื่องนั้นควบคู่ไปด้วยก็จะทำให้เกิดความเข้าใจที่ผิดไปจากโครงการอื่น ๆ ที่มีเนื้อหาเหมือนกัน

ตัวอย่างของวิธีการพิเศษของอัล-กุรอาน เราอาจจะหยิบยกโครงการ “มุฮักะมาต” และโครงการ “มุตะซาบิฮาต” ซึ่งมีความคล้ายคลึงกันจนมากได้ เกี่ยวกับความหมายของความแตกต่างกันนั้น ทิศนะทั่วไปกล่าวว่าโครงการมุฮักะมาตเป็นโครงการที่เรื่องราวของมันถูกนำเสนอออกมาอย่างง่าย ๆ และแจ้งชัด ขณะที่โครงการมุตะซาบิฮาตเป็นโครงการที่กล่าวเป็นเชิงปริศนาและเป็นสัญลักษณ์ ตามคำจำกัดความนี้ คนทั่วไปมีสิทธิในการที่จะเข้าใจโครงการมุฮักะมาตได้ เพราะมันเป็นโครงการที่ง่ายและชัดเจนที่โครงการมุตะซาบิฮาตเป็นโครงการที่อยู่เหนือความเข้าใจ และเป็นไปไม่ได้ที่คนทั่วไปจะเข้าใจมัน ในตอนนี้จึงมีคำถามเหล่านี้เกิดขึ้นมาว่า อะไรคือประเด็นของโครงการมุตะซาบิฮาต ? ทำไมคัมภีร์กุรอานจึงมีโครงการที่อยู่เหนือความเข้าใจ ?

คำตอบสั้นๆก็คือ ความหมายของโองการมุฮัมมาตนั้นเป็น
ความหมายที่ชัดและง่าย ส่วนความหมายของโองการมตะชาบิฮาท
นั้นเป็นเหมือนกับสัญญาลักษณ คำพูดที่เป็นสัญญาลักษณเป็นคำ
พูดหรือวลีบางอย่างที่ซ่อนความหมายที่ไม่อาจเข้าใจได้ตรง ๆ ไว้

โองการเช่นนมในคัมภีร์กุรอานด้วยหรือ ?

ถ้าหากเป็นเช่นนั้นมันก็เป็นการจัดกับคำพูดของอัล-กุรอาน
เอง เพราะอัล-กุรอานบอกเราว่ามันเป็นคัมภีร์ที่ทุกคนสามารถ
เข้าใจได้ และทุกโองการเป็นแสงสว่างและทางนำ

ปัญหาที่เกิดขึ้นเพราะเรื่องบางเรื่องซึ่งถูกกล่าวไว้ในอัล-
กุรอาน โดยเฉพาะเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสัญญาณวิสัย (มอยบ) เป็น
สิ่งที่ไม่สามารถอธิบายเป็นคำพูดได้ อย่างไรก็ตาม เนื่องจาก
คัมภีร์กุรอานถูกประทานให้แก่มนุษย์ในรูปของภาษามนุษย์ จึง
เป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ที่ เรื่องราวทางด้านจิตวิญญาณอันละเอียด
อ่อนจะถูกอธิบายในภาษาเดียวกับที่มนุษย์ใช้กับเรื่องวัตถุ ดังนั้น
เพื่อเป็นการป้องกันการเข้าใจผิด ความหมายของบางโองการจึง
ต้องถูกกล่าวในทำนองที่ต้องอาศัยโองการอื่นมาช่วยอธิบายโดยไม่
มีทางเลือก ตัวอย่างเช่น เรื่องของ “การมองเห็นพระผู้เป็นเจ้า
ด้วยใจ” หมายถึงว่ามนุษย์สามารถที่จะมองเห็นพระเจ้าด้วยหัวใจ

ของเขาได้ และโองการที่ถูกอธิบายด้วยคำพูดข้างต่อไปนี้ “หลาย
ใบหน้ามีแต่ความซนบาน เขามองไปยังพระผู้อภิบาลของเขา”
(กุรอาน 75.22,23)

กุรอานใช้คำว่า “มอง” และไม่มีคำอื่นในภาษามนุษย์มา
แทนคำนี้ แต่เพื่อเป็นการป้องกันความเข้าใจผิดจึงมีโองการอื่น
มาอธิบายว่า “บรรดาดวงตาทั้งหลายย่อมไม่สัมผัสพระองค์ได้
แต่พระองค์ทรงหยั่งถึงบรรดาดวงตาทั้งหมด” (กุรอาน 6.103)

ทบทวนกันดูว่าถึงแม้จะใช้คำเหมือนกัน แต่เรื่องทั้ง
สองอย่างก็ไม่ได้เหมือนกันและแยกจากกัน เพื่อเป็นการป้องกัน
มิให้มีการนำเอาความหมายอันส่งออกไปอธิบายผิด ๆ เป็นความ
หมายทางวัตถุ คัมภีร์กุรอานได้บอกเราให้เอาโองการมตะซาบิฮาด
ไปพิจารณาเทียบกับโองการมุชกะมาต โดยกล่าวว่า “พระองค์
ทรงประทานคัมภีร์ให้แก่เจ้าซึ่งในบางส่วนของคัมภีร์นั้นเป็น
โองการที่ถูกถือเป็นกฎ (มุชกะมาต) โองการเหล่านั้นเป็นแม่บท
แห่งคัมภีร์” (กุรอาน 3.7)

โองการ “มุชกะมาต” หมายถึงโองการที่จะถูกตีความเป็น
อย่างอื่นไม่ได้และจะถูกนำไปใช้กับความหมายอื่นไม่ได้ โองการ
เหล่านั้นถือเป็นโองการแม่บท (อุมมุลกิตาบ) เปรียบเหมือนกับ

เด็กที่ท้องอาศัยแม่ และเมืองเล็กต้องขึ้นอยู่กับเมืองใหญ่หรือเมืองหลวงที่ถูกถือว่าเป็นเมืองที่มั่งคั่งเหนือเมืองเล็ก ๆ และถูกเรียกว่า “เมืองแม่” ดังนั้น โองการแม่บทจึงเป็นหลักที่ใช้ในการอ้างอิงของโองการมตะซาบิฮาท นั่นคือ เราสามารถจะเข้าใจโองการมตะซาบิฮาทได้ แต่การเข้าใจนั้นจะต้องอาศัยความช่วยเหลือจากโองการมชุกะมาต ถ้าหากปราศจากการอาศัยโองการแม่บทแล้ว อะไรก็ตามที่ได้มาจากโองการมตะซาบิฮาทจะเป็นสิ่งที่เชื่อถือไม่ได้

เราสามารถรู้อัล-กุรอานได้ไหม ?

เมื่อศึกษาอัล-กุรอานและเนื้อหาของมันอย่างวิเคราะหปัญหาแรกที่เกิดขึ้นก็คือ โดยพื้นฐานแล้วเป็นไปได้หรือไม่ที่เราจะศึกษาอัล-กุรอานและเข้าใจมัน กล่าวคือ เป็นที่อนุมัติหรือไม่ในอันที่จะคิดและเข้าใจเรื่องราวที่คัมภีร์กุรอานกล่าวถึง หรือคัมภีร์กุรอานมิได้ถูกประทานมาเพื่อความเข้าใจ แต่ถูกประทานมาเพียงเพื่อให้อ่าน และไปเอาผลบุญในโลกหน้า ? เป็นไปได้ที่บางคนอาจคิดว่า ไม่มีทางที่ปัญหาเช่นนั้นจะเกิดขึ้นได้ เพราะคัมภีร์กุรอานเป็นคัมภีร์ที่ถูกประทานมาเพื่อความเข้าใจ ดังนั้นจึง

24 การเข้าใจอัล-กุรอาน

เป็นไปได้ที่จะมีข้อสงสัยเกิดขึ้นในคัมภีร์กุรอาน อย่างไรก็ตาม เราต้องยอมรับความจริงว่า ในอดีตโลกอิสลามเคยมีเหตุการณ์ที่ไม่พึงต้องการบางอย่างเกี่ยวกับเรื่องการเข้าใจอัล-กุรอานผิด ๆ เกิดขึ้น และมีผลทำให้มุสลิมต้องตกต่ำมาแล้ว และด้วยสาเหตุที่ความคิดอันตรายเช่นนี้ยังคงเกิดขึ้นอยู่ในหมู่พวกเรา ดังนั้นจึงจำเป็นที่จะต้องมีการอธิบายไว้ในที่นี้

ประมาณสามหรือสี่ศตวรรษที่ผ่านมาได้มีบุคคลกลุ่มหนึ่งเกิดขึ้นท่ามกลางบรรดาอูลมะฮฺอะฮฺ คนพวกนี้มักทัศนะว่า คัมภีร์กุรอานมิได้เป็นหลักฐานสำคัญ (ฮัจญะฮฺ) ในบรรดาแหล่งที่มาทางศัทธิบรรดาอูลมะฮฺอิสลามถือเป็นเกณฑ์ตัดสินสำหรับการรู้กฎหมายอิสลาม อันได้แก่ กุรอาน ซุนนะฮฺ การใช้เหตุผล และการลงมติเป็นเอกฉันท์ (อิญมาอ) นั้น คนพวกนี้ยอมรับเพียงอย่างเดียวเท่านั้น คนพวกนี้กล่าวว่าการลงมติเป็นสิ่งที่พวกมุสลิมซุนนีปฏิบัติกัน ดังนั้นจะต้องไม่ไปลอกเลียนแบบดังกล่าวมา และการจะใช้เหตุผล (ฮักล) ก็ไม่เป็นที่ยอมรับ ส่วนคัมภีร์กุรอานนั้น คนพวกนี้กันอย่างเคารพว่าคัมภีร์กุรอานเป็นสิ่งที่ยิ่งใหญ่เกินกว่าที่สิ่งมีชีวิตอื่น ๆ จะสามารถศึกษาและเข้าใจได้ ดังนั้นคนพวกนี้จึงมีทัศนะว่าเฉพาะท่านศาสดาและ

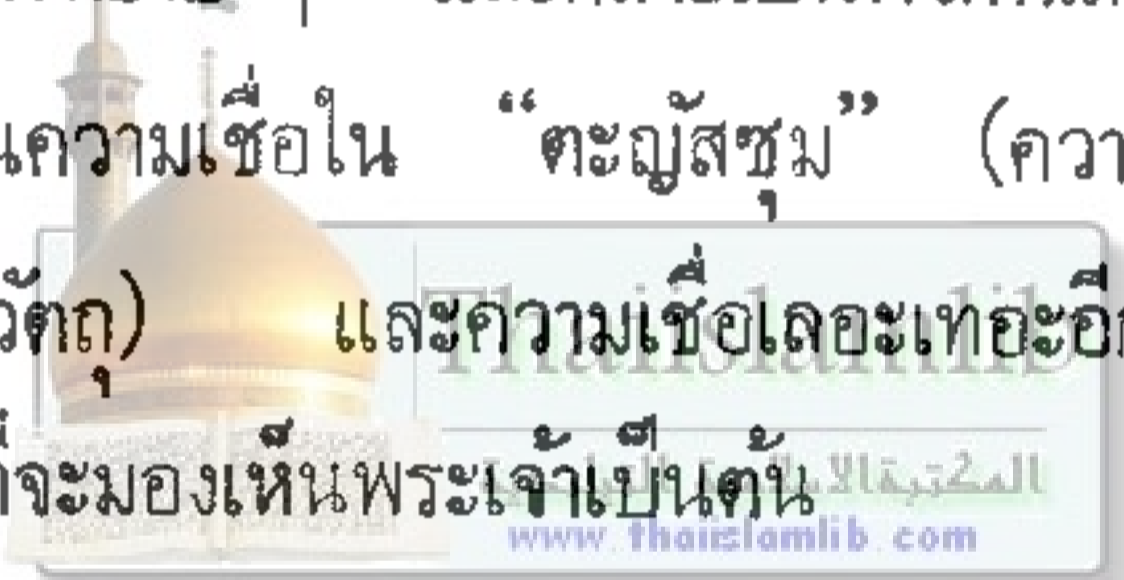
บรรดาอิมามท่านที่มีสิทธิ์จะเข้าใจโองการอัล-กุรอานได้ ใน
ขณะที่คนอื่นมีสิทธิ์แต่เพียงอ่านมันเท่านั้น คนพวกนี้เป็นที่รู้จัก
กันในนามว่า “อัครบารียน”

พวกอัครบารียนถือว่าแบบอย่างคำสอนของท่านศาสดาและ
อิมามท่านนบีเป็นทอญุมัต เป็นเรื่องที่น่าสนใจมากที่สุดที่เชิงอรรถ
ของการอธิบายอัล-กุรอานที่คนพวกนี้เขียนนั้น ถ้าหากว่ามีหะดีษ
อยู่พวกเขาจะกล่าวถึง แต่ถ้าไม่มีหะดีษพวกเขาจะละทิ้งไปแม้
แต่การที่จะเขียนมันจนเหมือนกับว่ามันมิได้เป็นส่วนหนึ่งของ
คัมภีร์กุรอาน

การกระทำของคนพวกนี้เป็นการอธรรม (ซุลม์) อย่าง
หนึ่งต่อคัมภีร์กุรอาน และการทำเช่นนั้นเป็นหลักฐานอยู่ในตัวเอง
แล้วว่าสังคมใดก็ตามที่ปฏิเสธคัมภีร์ของพระเจ้า จะไม่มีวันที่ได้อยู่
ในหนทางของอัล-กุรอานอย่างเด็ดขาด

นอกจากพวกอัครบารียนแล้วยังมีคนอีกหลายกลุ่มที่ถือว่า
คัมภีร์กุรอานเป็นสิ่งที่เกินความสามารถของคนทั่วไปที่จะเข้าใจได้
ในบรรดากลุ่มเหล่านี้ก็มีพวก “อะชะอีเราะฮ์” ซึ่งเชื่อว่าความ
หมายของการเข้าใจกุรอานนั้น มิใช่เป็นการเข้าใจเนื้อหาของโอง
การแต่เป็นการเข้าใจความหมายตามตัวอักษร กล่าวคือ อะไร

ก็ตามที่ใครสามารถเข้าใจได้จากที่ปรากฏอยู่ในอัล-กุรอานก็เป็นอันใช้ได้ ขณะเดียวกันคนกลุ่มนี้จะไม่พิจารณาถึงความหมายคำในของโองการเลย ดังนั้น การเข้าใจกุรอานด้วยวิธีนี้จึงทำให้คนหลงทางอย่างรวดเร็ว เพราะคนกลุ่มนี้ไม่มีทางเลือกอื่นนอกจากจะอธิบายความหมายของอัล-กุรอานไปตามที่อ่าน และเนื่องจากคนพวกนี้ไม่ใช่เหตุผล สิ่งที่ดีก็ตามมากคือคนพวกนี้มีความเข้าใจกุรอานอย่างหยาบ ๆ และกลายเป็นพวกที่มีความเชื่อที่นำเข้าไปที่ถูกต้องอย่างเช่นความเชื่อใน “ตะอ์ลัซซุม” (ความเชื่อว่าพระเจ้ามีรูปร่างเป็นวัตถุ) และความเชื่อเลอะเทอะอีกหลายอย่างเช่นความสามารถที่จะมองเห็นพระเจ้าเป็นต้น

ตรงข้ามกับพวกที่ปฏิเสธกุรอาน ก็มีอีกพวกหนึ่งที่ใช้อัล-กุรอานเพื่อจุดหมายของพวกตน ไม่ว่าในที่ไหนที่มีผลประโยชน์ของพวกตนอยู่ คนพวกนี้จะอ้างการตีความอัล-กุรอานที่คัดค้านโดยสิ้นเชิงกับเจตนารมณ์ของอัล-กุรอานเอง เมื่อถูกคัดค้าน คำตอบของคนพวกนี้ก็คือ พวกเขาเท่านั้นที่รู้ถึงความลึกซึ้งของอัล-กุรอาน และอะไรก็ตามที่พวกเขาพูดไปก็เกิดขึ้นมาจากพวกเขาเองซึ่งเป็นผู้รู้ความหมายอันลึกซึ้งของอัล-กุรอาน

ในประวัติศาสตร์อิสลาม พวกที่มีความเชื่อกันว่ามีอยู่สองพวกด้วยกันคือ พวกอิสมาอิลียะฮ์ ซึ่งถูกเรียกว่าเป็นพวก “บาฏินียะฮ์” (นิกายลึกลับ) และพวก “มุตะเซาวิฟะฮ์” (พวกซูฟี) พวกอิสมาอิลียะฮ์ส่วนใหญ่แล้วจะอยู่ในอินเดียและปากีสถาน ในอดีตคนพวกนี้เป็นผู้ก่อตั้งรัฐบาลฟาติมียะฮ์ในอียิปต์ (ศค. 296–567)

พวกอิสมาอิลียะฮ์ถูกเรียกว่าชีอะฮ์ 6 อิมาม แต่โดยความเห็นที่เป็นเอกฉันท์ของบรรดาอุละมาอ์ชีอะฮ์ 12 อิมามแล้ว ในบรรดาชีอะฮ์ทั้งหมด พวกถือนักอิมามเป็นพวกที่อยู่ห่างจากสังฆกรรมแห่งแนวทางของชีอะฮ์มากที่สุด กล่าวคือ แม้แต่พวกซุนนีย์ที่ไม่ยอมรับอิมามชีอะฮ์สัก อิมามเดียวอย่างที่พวกชีอะฮ์เชื่อกองอยู่ใกล้กับแนวทางของชีอะฮ์มากกว่าพวกที่ถูกเรียกว่าชีอะฮ์หกอิมามเสียอีก³ โดยการล้อเล่นกับความหมายของอัล-กุรอาน พวกอิสมาอิลียะฮ์ ได้สร้างความผิดไว้มากมายในประวัติศาสตร์อิสลาม และเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการสร้างความเสียหายให้แก่อิสลาม

ส่วนพวก “มุตะเซาวิฟะฮ์” นั้นมีความเชื่อวชาญมากในการบิดเบือนอัล-กุรอานและการตีความอัล-กุรอานตามความเชื่อของตนเอง ข้าพเจ้าจะขอยกตัวอย่างการตีความของคนพวกนี้สัก

ตัวอย่างหนึ่งให้ท่านได้เห็น เพื่อที่ว่าท่านจะได้เห็นการบิดเบือน
ของคณพวกันใดซัก

ในคัมภีร์กุรอานที่เราได้รับรู้เรื่องราวของนบีมุฮัมมัด และ
นบีมะลาอิกะฮ์ของท่านนั้น คัมภีร์กุรอานกล่าวไว้หลายครั้งด้วย
กันว่านบีมุฮัมมัดได้รับคำสั่งในความฝันให้พลีลูกชายของท่านแก่
พระผู้เป็นเจ้า ในตอนแรกนบีมุฮัมมัดตกใจ แต่หลังจากที่ความ
ฝันเกิดขึ้นหลายครั้ง ท่านก็แน่ใจและยอมทำตามคำสั่งของพระผู้
เป็นเจ้า ท่านได้เอาเรื่องนี้ไปบอกให้แก่ลูกของท่านซึ่งยอมรับคำ
สั่งของพระผู้เป็นเจ้าแต่โดยดี เพราะความหมายในฝันนั้นหมายถึง
การยอมมอบตนตามคำสั่งของพระผู้เป็นเจ้า อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้
ด้วยเหตุผลเองทั้งสองพ่อลูกจึงพร้อมทำตามบัญชาของพระองค์
ด้วยความตั้งใจ แต่แล้วพระองค์ก็ทรงหยุดคำบัญชาของพระองค์
เสียเมื่อเห็นว่าทั้งสองจริงใจที่จะปฏิบัติตามคำสั่งของพระองค์
เกี่ยวกับเรื่องนี้ พวกมุตะฮะฮะฮ์กล่าวว่าอิบรอฮีมนั้นหมายถึง
เหตุผล (อักล) และอิสมาอีลนั้นหมายถึงตัวคน (นัฟซ) และใน
เรื่องราวนี้หมายถึงเหตุผลมีความตั้งใจมาตัวคน

เป็นที่ประจักษ์ชัดแจ้งว่า ความเข้าใจเช่นนั้นเป็นการล้อ
เล่นกับกุรอานเพื่อสร้างความเข้าใจผิดให้เกิดขึ้น ความคิดเช่นนั้น

เป็นความคิดที่ตงอยู่พื้นฐานความต้องการทางอารมณ์ของตัวเอง
ท่านศาสดากล่าวว่า “ใครก็ตามที่อธิบายอัล-กุรอานตามใจตัวเอง
จงเตรียมตัวไปลงนรก”

การแปลโองการอัล-กุรอานเช่นนั้นถือเป็นการบิดเบือน
คัมภีร์กุรอานอย่างร้ายแรงที่สุด

ตรงกันข้ามกับความคิดที่เลือนลอยของพวกเขาอัคบารี และ
พวกอื่น ๆ ที่มีความคิดคล้าย ๆ กันนี้ คัมภีร์กุรอานได้ให้ทาง
สายกลางที่ไม่ก่อให้เกิดการไขว้เขวไว้ คัมภีร์กุรอานไม่เพียงแต่
จะเรียกร้องผู้ศรัทธาให้คิดและทำความเข้าใจโองการต่าง ๆ เท่า
นั้น แต่ยังเรียกร้องให้ฝ่ายตรงข้ามละทิ้งการอคติและหันมาทำ
ความเข้าใจโองการต่าง ๆ ที่มีอยู่โดยกล่าวว่า “แล้วพวกเขา
ไม่ใคร่ครวญอัล-กุรอานดอกหรือ ? หรือว่าหัวใจของเขาคือกบฏ
ไปแล้ว” (กุรอาน 47.24) อีกโองการหนึ่ง คัมภีร์กุรอานกล่าว
ว่า “คัมภีร์ที่เราได้ประทานลงมาให้แก่เจ้าอันเป็นคัมภีร์ที่ความ
จำเริญ เพื่อพวกเขาจะได้ใคร่ครวญในโองการต่างๆ ของคัมภีร์
นี้ และเพื่อบรรดาผู้วิจารณ์ญาณทั้งหลายจะได้สำนึก”
(กุรอาน 38.29)

คัมภีร์กุรอานมิได้ถูกประทานลงมาเพื่อให้คนจับแล้ววางไว้บนหนึ่งเฉยๆ แต่คัมภีร์กุรอานถูกประทานมาเพื่อให้มนุษย์ทำความเข้าใจ

โองการเหล่านี้ และโองการอื่นๆ อีกนับสิบโองการที่เน้นถึงเรื่องการทำความเข้าใจอัล-กุรอาน ได้ยืนยันถึงการยอมให้มีการอธิบายอัล-กุรอานในตัวเองอยู่แล้ว แต่การตีความหรือการอธิบายอัล-กุรอานนั้นจะต้องไม่ทำตามอารมณ์ของตัวเอง ในทางตรงกันข้าม การอธิบายและการตีความจะต้องทำด้วยความซื่อตรง แต่อย่างไรก็ตาม ถึงแม้เราจะพยายามทำความเข้าใจอัล-กุรอานอย่างซื่อตรงโดยไม่มีอารมณ์ส่วนตัวเข้ามาพัวพันแล้วก็ตาม ก็มิจำเป็นที่เราจะสามารถเข้าใจอัล-กุรอานได้ทั้งหมด คัมภีร์กุรอานนั้นเหมือนกับธรรมชาติที่มีความลึกลับหลายอย่างซึ่งยังไม่มีใครไขปัญหาได้ และในสถานการณ์ปัจจุบันนี้ ก็ยังไม่มีทางที่เราจะสามารถไขปัญหาเร้นลับเหล่านั้น แต่ในวันข้างหน้าความลึกลับเหล่านั้นจะถูกเปิดเผย ยิ่งไปกว่านั้น ในการเข้าใจธรรมชาติของเรา เราก็กเอาตัวเองคล้อยตามธรรมชาติของมันเป็นอย่างดี มิใช่ตามธรรมชาติที่เราต้องการให้มันเป็นคัมภีร์กุรอานเป็นเสมือนกับ

หนังสือแห่งธรรมชาติที่มีได้ถูกประทานมาเพื่อยุคหนึ่งยุคใดเพราะ
 ถ้าหากเป็นเช่นนั้นแล้ว ความถลบนทั้งหมดของคัมภีร์กุรอานจะ
 ถูกค้นพบ และสิ่งจูงใจ ความทันสมัยและผลของมันจะหมดไป
 อย่างไม่ก็ตาม ดังที่เป็นอยู่ วิทยาการและการค้นพบใหม่ๆ ที่
 เกิดขึ้นจะเกี่ยวข้องกับคัมภีร์กุรอานอยู่เสมอ และนี่เป็นประเด็น
 หนึ่งซึ่งท่านศาสตาและบรรดาอิมามได้อธิบายไว้ มีรายงานคำพูด
 ของท่านศาสตากล่าวว่า “กุรอานนั้นเหมือนกับดวงอาทิตย์และ
 ดวงจันทร์ที่โคจรอยู่ตลอดเวลา” ซึ่งหมายความว่าคัมภีร์กุรอาน
 นั้นมิได้ถูกทำให้หยุดนิ่งอยู่กับที่ ณ ที่หนึ่งใด ท่านเองเดียวกัน
 ท่านศาสตาได้บอกเราว่า “คำสอนนอกของอัล-กุรอานนั้นสวยงาม
 ยิ่ง ในขณะที่คำสอนในของมันลึกซึ้งยิ่ง”

ท่านเองเดียวกัน มีบันทึกจากอิมามริฎอ กล่าวว่า อิมาม
 ศอติกได้ถูกถามถึงลักษณะของความถลบนในคัมภีร์กุรอานว่าในเมื่อ
 มีคนอ่านคัมภีร์กุรอานกันมากยิ่งเช่น คัมภีร์กุรอานจะยิ่งทันสมัย
 ขึ้นได้อย่างไร ท่านอิมามจึงตอบว่าคัมภีร์กุรอานมิได้ถูกประทาน
 ลงมาสำหรับเวลาหนึ่งเวลาใดที่แยกไปจากเวลาอื่น และมีได้ถูก
 ประทานมาให้คนกลุ่มหนึ่งกลุ่มใดที่แยกไปจากคนอื่น ผู้ประทาน

32 การเข้าใจอัล-กุรอาน

อัล-กุรอานได้สร้างอัล-กุรอานขึ้นมาในลักษณะที่ไม่ว่าวิธีการคิด
ความสามารถและความแท้จริงจะเป็นอย่างไร คัมภีร์กุรอานจะ
ก้าวล่านำหน้ากาลเวลาและความคิดเสมอ และถึงแม้ว่าในทุกยุค
ที่ผู้อ่านค้นพบสิ่งต่าง ๆ ที่เขาไม่เข้าใจ คัมภีร์กุรอานก็ยังเสนอ
ความหมาย และความคิดที่สามารถเข้าใจได้ทันสมัยในยุคนั้น.

